

Sygn. akt O/OSD/3/25

16
Niniejsze orzeczenie jest prawomocne
i podlega wykonaniu od dnia 17.03.2025
Szczecin miejscowość 17.04.2025 data
Małgorzata Rudnik - Mijał
Podpis
Przewodniczącego Sądu Dyscyplinarnego
lub upoważnionego sędziego

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie
z dnia 17 marca 2025 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie
w składzie:

Przewodniczący Elżbieta Grzybkowska
Sprawozdawca Małgorzata Rudnik - Mijał
Sędzia Natalia Sokołowska

Protokolant Alicja Wróblewska

po rozpoznaniu sprawy wszczętej z wniosku radcy prawnego
wpisanego na listę radców prawnych Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie pod
numerem o uchylenie postanowienia z dnia [REDAKTOWANE] r., sygn. akt
w przedmiocie tymczasowego zawieszenia w czynnościach zawodowych

postanawia:

1. na podstawie 65² ust. 5 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U.
z 2024r., poz. 499) uchylić tymczasowe zawieszenie radcy prawnego
w czynnościach zawodowych,
2. kosztami postępowania w wysokości 1.000,- zł obciążyć Okręgową Izbę Radców
Prawnych w Szczecinie.

Grzybkowska
Elżbieta Grzybkowska

Małgorzata Rudnik - Mijał
Małgorzata Rudnik - Mijał

Natalia Sokołowska
Natalia Sokołowska

Uzasadnienie

W dniu _____ r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Szczecinie wydał postanowienie o zawieszeniu radcy prawnego _____ w czynnościach zawodowych. Postanowienie to nie zostało zaskarżone.

Podstawą rozstrzygnięcia było tymczasowe aresztowanie radcy prawnego zastosowane w dniu _____ r. przez Sąd Rejonowy _____ wobec radcy prawnego _____. Środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania związany był z prowadzonym przez Zespół Śledczy nr 2 Prokuratury Krajowej śledztwa o sygn. _____ w sprawie przekroczenia uprawnień w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez funkcjonariuszy publicznych przy wydatkowaniu w okresie od _____ do _____ środków publicznych w ramach Funduszu _____ oraz _____ tj. o czyn z art. 231 § 2 k.k. W dniu _____ r.

przedstawiono cztery zarzuty za czyny z art. 231 § 1 i 2 k.k. w zb. z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 13 1 k.k. w zw. z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 21 § 2 k.k. i art. 299 § 1 i 5 k.k.

W dniu _____ 5 r. Sąd _____ po rozpoznaniu wniosku w przedmiocie przedłużenia czasu stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania postanowił uwzględnić częściowo wniosek i przedłużyć stosowanie tymczasowego aresztowania do dnia _____ r. z zastrzeżeniem, że zastosowany wobec podejrzanego środek zapobiegawczy ulegnie zmianie na wolnościowe środki zapobiegawcze pod warunkiem wpłacenia przez niego poręczenia majątkowego. Radca prawny _____ został w dniu _____ zwolniony z Aresztu Śledczego _____ z powodu przyjęcia poręczenia majątkowego.

W dniu _____ r. radca prawny _____ złożył wniosek o uchylenie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Szczecinie tymczasowego zawieszenia w czynnościach zawodowych. W uzupełnieniu wniosku radca prawny wraz z pismem z dnia _____

r. dołączył do akt postanowienie Sądu Okręgowego w sprawie przedłużenia czasu stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, sygn. akt

Wniosek radcy prawnego zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie trzeba wskazać, że ustawa o radcach prawnych przewiduje zawieszenie radcy prawnego w czynnościach w 2 sytuacjach. Zgodnie z art. 65² ust. 1 ustawy o radcach prawnych przesłankami fakultatywnego zawieszenia są prowadzenie przeciwko radcy prawnemu postępowania dyscyplinarnego lub karnego oraz szczególnie uzasadnione okoliczności sprawy. Natomiast art. 65² ust. 2 w/w ustawy przewiduje obligatoryjne w przypadku prowadzenia przeciwko radcy prawnemu postępowania karnego i zastosowania wobec niego tymczasowego aresztowania.

Ta druga sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie, w związku z tym Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Szczecinie, po tymczasowym aresztowaniu radcy prawnego, wydał w dniu r. postanowienie o zawieszeniu go w czynnościach zawodowych.

Uchylenie tego środka zapobiegawczego spowodowało odpadnięcie przesłanki zawieszenia obligatoryjnego z art. 65² ust. 2 ustawy o radcach prawnych i wniosek radcy prawnego o wydanie postanowienia o uchyleniu tymczasowego zawieszenia przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Szczecinie.

Mimo, iż przyczyna z której orzeczono zawieszenie przestała być aktualna, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny z urzędu przeanalizował ewentualną zmianę podstawy dalszego zawieszenia na tę z art. 65² ust. 1 ustawy o radcach prawnych. Z uwagi na charakter sprawy, a w pierwszej kolejności na ciężar zarzutów wysuwanych wobec radcy prawnego

w postępowaniu karnym w grę wchodziło bowiem uznanie, że zachodzą szczególne okoliczności podtrzymania tymczasowego zawieszenia.

Z wyjaśnień radcy prawnego wynika, że w przedmiotowej sprawie toczy się śledztwo, które może potrwać kilka lat, tym samym nie ma aktu oskarżenia wobec niego. Będzie brał czynny udział w postępowaniu karnym, a po przedstawieniu zarzutów złożył wyłącznie wyjaśnienia, bowiem nie był jeszcze przesłuchiwany w sprawie.

Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w Szczecinie zwrócił się do Prokuratora delegowanego do Prokuratury Krajowej z prośbą o udzielenie informacji o stan sprawy o sygn. prowadzonej wobec

podejrzanego radcy prawnego . Pismem z dnia Prokurator i udzielił odpowiedzi na powyższe pismo i poinformował, że postępowanie o sygn. akt prowadzone przeciwko

i innym podejrzanym pozostaje w toku. Jednocześnie Prokurator wskazał, że w sprawie gromadzony jest cały czas materiał dowodowy, a na obecnym etapie nie ma możliwości, aby wskazać przybliżoną datę wniesienia aktu oskarżenia przeciwko

. Decyzja w przedmiocie wniesienia aktu oskarżenia zostanie podjęta po przeprowadzeniu wszystkich planowanych czynności oraz zgromadzeniu pozostałych dowodów. Nadto nie zostało sporządzone uzasadnienie zarzutów przedstawionych

Oceniając wszystkie okoliczności sprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Szczecinie uznał, że dalsze utrzymywanie zawieszenia w czynnościach zawodowych radcy prawnego nie jest zasadne.

W orzeczeniu Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury z dnia 21 kwietnia 2012 r. sygn. akt WSD 32/2010 wskazuje się, że tymczasowe zawieszenie w czynnościach zawodowych zbliżone jest w swojej funkcji i znaczeniu do środków zapobiegawczych przewidzianych w kodeksie postępowania karnego i pełni podobną funkcję prewencyjną. W orzecznictwie dyscyplinarnym podkreśla się restrykcyjność i dolegliwość tego środka oraz zasadność stosowania go jedynie w wyjątkowych sytuacjach.

Z postanowienia z dnia 2016 r., sygn. akt: WO-146/16 Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIRP stwierdził, że pojęcie „szczególnie uzasadnionych okoliczności sprawy” jest swoistą klauzulą generalną której treść materialna winna być skonkretyzowana i przekonująco uzasadniona co do istnienia określonych okoliczności, które wymagały tak dalece dolegliwego środka zapobiegawczego, zastosowano jeszcze przed wydaniem merytorycznego orzeczenia w sprawie (...). Stosując wskazany przepis, sąd dyscyplinarny winien korzystać z tymczasowego zawieszenia ze szczególną ostrożnością, bowiem jak wskazano wyżej, ma ono charakter nadzwyczajny. Samo prowadzenie postępowania dyscyplinarnego lub karnego przeciwko radcy prawnemu lub aplikantowi radcowskiemu i to

w fazie in personam jest warunkiem koniecznym, lecz daleko niewystarczającym (...). Muszą zaistnieć dodatkowo szczególne okoliczności sprawy, których wykazanie – w uzasadnieniu swojej decyzji procesowej – leży po stronie sądu dyscyplinarnego (...). Nadto, tego rodzaju zachowanie musi być co najmniej uprawdopodobnione w najwyższym stopniu, graniczącym z jego udowodnieniem (...).

Ponadto przy zastosowaniu tego środka, zarówno czyny zarzucane radcy prawnemu, jak i ich skutki dla klienta, czy innych osób i instytucji, muszą być tego rodzaju, że uzasadniają natychmiastowe, prewencyjne wyeliminowanie radcy prawnego ze świadczenia usług pomocy prawnej. Do kategorii tej należą w pierwszej kolejności czyny stanowiące jednocześnie przestępstwa w jakiś sposób związane z korzystaniem przez radcę prawnego ze szczególnego rodzaju zaufania, które jest nierozzerwalnie związane z tym zawodem.

Dodatkową okolicznością przemawiającą za szczególną rozważą w stosowaniu wskazanego środka jest to, że skutki tymczasowego zawieszenia w czynnościach zawodowych radcy prawnego nie dadzą się porównać np. z zawieszeniem w czynnościach osoby pozostającej w stosunku pracy. Zawieszenie oznacza faktycznie dla radcy prawnego pozbawienie środków do życia, powoduje utratę zaufania klientów, oceny poniżenia ze strony otoczenia, czyli niewątpliwą degradację społeczną o skutkach wyjątkowo dotkliwych i trudnych do odwrócenia. Zatem jego stosowanie musi być niezwykle wyważone.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego orzekającego w niniejszej sprawie, tezy te pozostają aktualne. W pierwszym rzędzie za uchyleniem tymczasowego zawieszenia przemawia domniemanie niewinności, w dalszej – etap postępowania karnego oraz sytuacja osobista i zawodowa radcy prawnego. Zarzuty stawiane radcy prawnemu są bardzo poważne, ale dowody nie są znane, stąd trudno ocenić prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych czynów. Rozstrzygnięcia dokona sąd powszechny a ewentualna reakcja samorządu zawodowego radców prawnych będzie od niego zależna.

Mając na uwadze powyższe, postanowiono jak w sentencji.

Małgorzata Rudnik-Pryjot

Grybkowski Sokolowska Natalia